

«Ο λαός πρέπει να αποφασίσει το περιεχόμενο της πολιτικής μετά τις εκλογές» τόνισε ο κ. Βενιζέλος στην ομιλία του στο κλειστό γυμναστήριο του Μίλωνα στέλνοντας μήνυμα στις πολιτικές δυνάμεις και στους πολίτες

θεία των εκλογών με τον αέρα του νικητή. Οι περιοδείες του προέδρου του ΠαΣοΚ στην περιφέρεια θα αποτελέσουν βαρόμετρο για το αν θα πειστεί η ευρύτερη κοινωνία να στοιχισθεί ξανά πίσω από το Κίνημα.

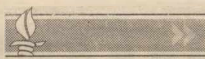
Την προηγούμενη εβδομάδα με τρεις ανακοινώσεις ο κ. Βενιζέλος παρουσίασε τις προγραμματικές δεσμεύσεις του για την κοινωνική πολιτική, την ανεργία των νέων, τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά, την υγειονομική κάλυψη όλων των ελλήνων πολιτών, την προστασία των δανειοληπτών, τη διοχέτευση χρήματος στην αγορά για την ενίσχυση της ρευστότητας και μέτρα για την πάταξη της ακρίβειας και τη μείωση των τιμών.

Παράλληλα στις ομιλίες και στις συνεντεύξεις του αναλύει το σχέδιό του για τη χώρα και την έξοδο από την κρίση, ζητώντας από τους πολίτες να σκεφτούν προτού ενδώσουν στο φλερτ με την ιδέα μιας άλλης τυφλής και άγνωστης πορείας και από τις άλλες πολιτικές δυνάμεις να παρουσιάσουν και εκείνες το δικό τους σχέδιο. «Εκτός ευρώ,

εκτός Ευρώπης; Εντός Ευρώπης χωρίς δάνειο, χωρίς στήριξη, χωρίς υποθέσεις; Ας μας πουν όλες οι υπόλοιπες πολιτικές δυνάμεις με το χέρι στην καρδιά εγγυώνται ότι θα καταβληθούν με δική τους κυβέρνηση και δική τους υπευθυνότητα οι μισθοί και οι συντάξεις τον Ιούνιο;» θέτει ο ερώτημα.

«Γνωρίζουμε και μπορούμε»

Ο κ. Βενιζέλος βεβαιώνει ότι μπορεί να διεκδικήσει την επέκταση του προγράμματος σταθερότητας κατά ένα έτος (να λήξει στο τέλος του 2015) ώστε η προσαρμογή να χαλαρώσει λίγο, ότι δεν θα υποστούν άλλες θυσιές οι χαμηλόμισθοι και οι χαμηλοσυνταξιούχοι και ότι δεν θα υπάρξουν οριζόντια μέτρα εφόσον εφαρμοστούν οι διαρθρωτικές αλλαγές. Τα προεκλογικά σποτ υπηρετούν την ίδια λογική του «γνωρίζουμε και μπορούμε». Πάνω σε αυτή τη βάση θέτει ο πρόεδρος του ΠαΣοΚ το δίλημμα: «Ποιος θα κυβερνήσει; Ο Βενιζέλος ή ο Σαμαράς;». Παράλληλα, «ρο-

«Είναι πιο ρεαλιστικό να βγει το ΠαΣοΚ πρώτο κόμμα από το να αποκτήσει αυτοδυναμία η ΝΔ» λέει συχνά ο πρόεδρος του ΠαΣοΚ

κανίζει» σταθερά το αίτημα για αυτοδυναμία του προέδρου της ΝΔ, τότε προβάλλοντας τον λογαριασμό των ισοδύναμων μέτρων (23 δισ. αντί για 11 δισ. τον Ιούνιο), τότε αναδεικνύοντας την «επαμφοτερίζουσα στάση» του κ. Σαμαρά στην κυβέρνηση Παπαδήμου και το γεγονός ότι κρύφτηκε στη διαπραγμάτευση με την τρόικα για το δεύτερο μνημόνιο, τότε διερωτώνοντας για την επανεμφάνιση των «βατοπαιδιών» στα ψηφοδέλτια της ΝΔ.

Η προοπτική της ακυβερνησίας και του χάους δεν φαίνεται να συγκινεί τους ψηφοφόρους – τουλάχιστον όσους απαντούν στις δημοσκοπήσεις και σκορπίζονται με ευκολία στα μικρότερα κόμματα. Οι βουλευτές και τα στελέχη του ΠαΣοΚ – με εξαίρεση τους υποψηφίους της Β' Αθήνας – έχουν άλλη άποψη και εκτιμούν από τις επαφές με τους ψηφοφόρους ότι ο φόβος να μην πέσει η χώρα στον γκρεμό έχει αρχίσει να δουλεύει υπόγειο στο εκλογικό σώμα. Απομένουν δύο εβδομάδες για να γεφυρώσουν τα κόμματα το χάσμα που τους χωρίζει από τους πολίτες.

ΓΝΩΜΗ

Επιστροφή στην εθνικοφροσύνη;

Του
ΣΗΦΗ ΠΟΛΥΜΙΛΗ

Καταλαβαίνει κανείς την απογοήτευση, την οργή, τον θυμό που διατρέχει την κοινωνία απέναντι στα κόμματα εξουσίας, που διαμόρφωσαν εν πολλοίς το σημερινό καθεστώς χρεοκοπίας. Εξίσου κατανοητή είναι η ανασφάλεια που δημιουργεί σε μεγάλα στρώματα του πληθυσμού η έκρηξη ενός ανεξέλεγκτου μεταναστευτικού κύματος. Αυτό που δύσκολα μπορεί να κατανοήσει κανείς, όσο και αν προσπαθεί να εκλογικέψει αυτές τις αντιδράσεις, είναι η καταφυγή ενός καθόλου ασήμαντου, όπως φαίνεται, τμήματος πολιτών στις ακροδεξιές ή ακόμη και φασιστικές αγκάλες, ως διέξοδος. Όσο και αν είναι ιστορικά διαπιστωμένο ότι σε περιόδους κρίσης ο ακραίος εξτρεμιστικός λαϊκισμός βρίσκει πρόσφορο έδαφος για να αναπτυχθεί και να υποδεχθεί ένα κομμάτι της λαϊκής δυσαρρεσκείας, αυτό που συμβαίνει σήμερα στη χώρα μας είναι πρωτόγνωρο για τα δεδομένα τουλάχιστον της μεταπολιτευτικής μας δημοκρατίας.

Μια ακραία οργάνωση, με φασίζουσες προδιαγραφές, που ως τώρα βρισκόταν στο περιθώριο του περιθωρίου, εμφανίζεται να διεκδικεί ένα ικανότατο κομμάτι του εκλογικού σώματος και να επιτυγχάνει μια άνετη είσοδο στη Βουλή. Ένα κατ' εξοχήν αντικοινοβουλευτικό μόρφωμα να αποτελεί δηλαδή τη... δημοκρατική απάντηση μιας μερίδας οργανωμένων έστω πολιτών. Είναι γεγονός ότι η απόσταση από τη χούντα και τη μετεμφυλιακή περίοδο της εθνικοφροσύνης έχει μειώσει τις αντιστάσεις μιας μερίδας πολιτών, ιδιαίτερα νέων ηλικιών, που δεν έχουν, όχι την εμπειρία, αλλά ούτε καν την αίσθηση αυτών των εποχών και των πρακτικών που σημάδεψαν μία και πλέον γενιά.

Η επανανομιμοποίηση μιας ακραίας, ξενοφοβικής εθνικοφροσύνης, το τσουβάλισμα συλλήβδην των πολιτικών που άσκησαν εξουσία σε νέα... μιάσματα και κυρίως η αποδοχή αυτών των αντιλήψεων από μια, όχι ασήμαντη όπως φαίνεται, μερίδα πολιτών που πλήττεται πραγματικά από την κρίση, αποτελεί επικίνδυνη εξέλιξη. Όχι τόσο γιατί κινδυνεύουμε να διολισθήσουμε σε ένα αντιδημοκρατικό ή αυταρχικό μοντέλο εξουσίας, αλλά γιατί κυρίως δημιουργεί συνθήκες διχασμού και σύγκρουσης μέσα στην κοινωνία.

Μια κοινωνία που, ας μην το ξεχνάμε, έχει εθιστεί στην ανοχή της βίας και των λαϊκιστικών αντιδράσεων. Κάτι που εκμεταλλεύτηκε στο έπακρο η Χρυσή Αυγή με τις επιχειρήσεις βίας κατά μεταναστών στον Άγιο Παντελεήμονα και αλλού, αλλά και με τη συνεχή παρουσία τους μαζί με τους αγανακτισμένους στην πλατεία. Και βέβαια βοήθησε στη «νομιμοποίησή» της, όσο και αν δεν θέλουν να το καταλάβουν, η πρακτική ενός μέρους της Αριστεράς και της Ακροαριστεράς, που με τον λαϊκισμό τους και την τακτική της «υπεράσπισης» των μεταναστών βρέθηκαν αντιμέτωποι σε κάθε προσπάθεια, ακόμη και την πιο ήπια, αντιμετώπισης των πραγματικών κοινωνικών προβλημάτων που δημιουργεί η υπερσυγκέντρωση μεταναστών σε συγκεκριμένες περιοχές. Κάπως έτσι κατάφερε να αποκτήσει δυναμικά ερείσματα σε κάποια κομμάτια της κοινωνίας, να βρεθεί με εκπρόσωπο στον δήμο της Αθήνας και να διεκδικεί σήμερα την είσοδό της στη Βουλή.

Όταν ο διάχυτος θυμός μιας κοινωνίας δεν βρίσκει διέξοδο μέσα από ένα πειστικό και συγκροτημένο διάλογο, όταν τα προβλήματα δεν αντιμετωπίζονται αλλά κουκουλώνονται ή παρακάμπονται, είναι δυστυχώς αναπόφευκτο να οδηγείται και σε ακραίες, αντιδημοκρατικές, ακόμη και φασίζουσες αντιλήψεις. Και όσο δεν το καταλαβαίνουν αυτό τα κόμματα του συνταγματικού τόξου, τόσο δυστυχώς θα βρίσκουν πρόσφορο έδαφος για να αναπτύσσονται αντιδημοκρατικά και αντικοινοβουλευτικά μορφώματα...

Οι πιθανοί συμπαίκτες

Το «τόξο των δυνάμεων εθνικής ευθύνης»

Το «τόξο των δυνάμεων εθνικής ευθύνης», όπως το χαρακτηρίζει ο κ. Βενιζέλος, στην πραγματικότητα έχει όλα τα χρώματα της ιρίδας όπως το ουράνιο τόξο. Η ΝΔ, παρά την άκαμπτη στάση της, γνωρίζει πολύ καλά ότι σε αυτή τη φάση με το μεγαλύτερο δάνειο που έχει λάβει ποτέ η χώρα μας σε εκκρεμότητα, θα βρεθεί ανάμεσα στις συμπληγάδες των εξωτερικών πιέσεων και της κοινής γνώμης, η οποία εμφανίζεται να μη διαπραγματεύεται την παραμονή της χώρας στο ευρώ.

Η Δημοκρατική Συμμαχία επιζητεί προγραμματική συμφωνία για να στηρίξει μια κυβέρνηση συνεργασίας. Η

κυρία **Ντόρα Μπακογιάννη** προεξοφλεί ότι η κάλη δεν θα δώσει αυτοδυναμία, αλλά επειδή θα χρειαστεί μεγάλη προσπάθεια για να μείνουμε στο ευρώ εκτιμά ότι η παρουσία ενός τρίτου παίκτη θα υποχρεώσει τους άλλους δύο να επιδείξουν μεγαλύτερη σοβαρότητα.

Ο κ. **Στ. Μάνος** κατηγορεί δημοσίως τα δύο μεγάλα κόμματα ότι κατέστρεψαν τη χώρα, παρ' όλα αυτά δεν είναι καθόλου αρνητικός στο ενδεχόμενο, εφόσον κληθεί, να συμμετάσχει σε κυβέρνηση συνεργασίας.

Αντιστοίχως ο κ. **Γ. Καρατζαφέρης** εμφανίζεται βέβαιος ότι ο ΛΑΟΣ θα είναι χρήσιμος μετά τις εκλογές. Αυτά

υπό την προϋπόθεση ότι τα τρία κόμματα θα εισέλθουν στη Βουλή. Από την άλλη πλευρά, ο κ. **Φ. Κουβέλης** έχει απορρίψει το ενδεχόμενο να είναι ο τρίτος εταίρος σε μια κυβέρνηση ΝΔ - ΠαΣοΚ. Ωστόσο δεν απορρίπτει τη συνεργασία με το ΠαΣοΚ και άλλες προοδευτικές δυνάμεις, αν συντρέχουν δύο προϋποθέσεις οι οποίες δεν είναι βέβαιο ότι ακούγονται συμβατές στην τρόικα: να χαλαρώσει η δημοσιονομική πειθαρχία και ταυτοχρόνως να διασφαλιστεί η παραμονή της Ελλάδας στην ευρωζώνη. Στο υπόλοιπο φάσμα του πολιτικού συστήματος κυριαρχεί το αντιμνημονιακό μέτωπο με τις διάφορες εκφάνσεις του.

Εσωκομματικές γκρίνιες και αποχωρήσεις στελεχών δεν πτοούν τη «γαλάζια» ηγεσία που επιμένει ότι το κλίμα αλλάζει

Τη Μεγάλη Παρασκευή στην ιδιαίτερη πατρίδα του, στην Πύλο, ο κ. Αντ. Σαμαράς επέμεινε σε συνομιλητές του ότι η πολιτική ανασταση της ΝΔ είναι δεδομένη. Ο ίδιος το είχε προσδιορίσει λίγο πριν τονίζοντας πως «μετά τη Σταύρωση έρχεται η Ανάσταση». Όσοι συνομιλούν μαζί του δυσκολεύονται να πειστούν για το ενδεχόμενο της αυτοδυναμίας της ΝΔ, που φαντάζει μακρινός στόχος με βάση και τις τελευταίες δημοσκοπήσεις. Όλοι σχεδόν συμπεριφέρονται σαν άπιστοι Θωμάδες που δεν μπορούν να πιστέψουν αυτό που βλέπει ο κ. Σαμαράς. «Είμαστε η μόνη σταθερά του συστήματος και θέλω καθαρή εντολή» λέει ο ίδιος και ευελπιστεί – με βάση τη θεωρία ότι υπάρχει μεγάλο τμήμα των ψηφοφόρων που συζητούν για την επόμενη ημέρα με ρεαλισμό – πως θα καταφέρει να κερδίσει την πλειοψηφία από τη μεγάλη δεξαμενή των αναποφάσιστων.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ
ΑΡΗΣ ΡΑΒΑΝΟΣ

ΑΛΛΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ
και άλλο δάνειο,
είπε ο κ. Αντ. Σαμαράς
προχθές στην ομιλία του
στην Αρτα (από όπου
το στιγμιότυπο)
και μίλησε για
τροποποίηση των όρων

Ο Σαμαράς επενδύει στους... άπιστους Θωμάδες

Μακρινός ο στόχος της αυτοδυναμίας που δυναμίτισαν ψηφοδέλτια και Συμπιλίδης

Την αισιοδοξία της ηγεσίας για αυτοδυναμία δεν συμμερίζονται πολλοί, αφού η ΝΔ ταλαιπωρείται από εσωκομματικές γκρίνιες για τα ψηφοδέλτια σε αρκετούς νομούς. Η συσπείρωση του κόμματος παραμένει ακόμη χαμηλή, ενώ ισχυρή είναι η πίεση από τους Ανεξάρτητους Έλληνες του κ. Π. Καμμένου.

Η υπόθεση με τον κ. Γ. Συμπιλίδη, που τελικά δεν θα είναι υποψήφιος, ήταν αρκετή να δημιουργήσει κλίμα έντονης εσωστρέφειας και να επιδεινώσει την κατάσταση. Γύρισε το ρολόι του χρόνου 20 έτη πίσω και προκάλεσε αναίτια ρήγμα στη βάση λίγο πριν από την κρισιμότερη αναμέτρηση, καθώς επανήλθε στο προσκήνιο η συζήτηση για τα αίτια της πτώσης της κυβέρνησης της ΝΔ υπό την ηγεσία του κ. Κ. Μητσοτάκη.

Ειρωνείες και καρφιά

Οι αντιδράσεις ήταν πολλές, με πιο χαρακτηριστικές το καρφί της επικεφαλής του ευρωψηφοδελτίου της ΝΔ, της κυρίας **Μαριέττας Γιαννάκου**, την ειρωνεία της κυρίας **Ελίζας Βόζεμπεργκ**, τη δημόσια σκληρή κριτική των προερχόμενων από τη ΝΔ και νυν προέδρων άλλων κομμάτων, της κυρίας **Ντόρας Μπακογιάννη** (Δημοκρατική Συμμαχία) και των κκ. **Γ. Καρατζαφέρη** (ΛΑΟΣ) και **Στ. Μάνου** (Δράση), αλλά και την παρασηκιστική οργή πολλών βουλευτών και στελεχών, ακόμη και στην καρδιά του «καρμανιλικού» συστήματος.

«Ο καθένας έχει τη διαδρομή του βάσει της οποίας και κρίνεται» είπε ο κ. Ευ. Αντώνιος, ο κ. Μ. Βαρυβασιώτης σημείωσε ότι χάρηκε που αποχώρησε και ο κ. Κυρ. Μητσοτάκης σημείωσε πως αν έκανε οποιοδήποτε βόλτα στις τοπικές οργανώσεις της ΝΔ θα καταλάβαινε ότι «στη συνείδηση του απλού νεοδημοκράτη το πολιτικό έγκλημα το οποίο διέπραξε ο κ. Συμπιλίδης προφανώς δεν έχει παραγραφεί».

Οι περιπτώσεις εσωκομματικής αναστάτωσης είναι πολλές και κυριαρχεί η κριτική πως τα ψηφοδέλτια συγκροτήθηκαν με το βλέμμα στην επό-

μενη ημέρα των εκλογών. Ενδεικτικά: οι παραιτήσεις των κκ. **Μιχ. Χαλκίδη** και **Γ. Βαγιώνα** από τα ψηφοδέλτια της ΝΔ μετά την ανακοίνωσή τους, οι αποχωρήσεις όλων των υποψηφίων στην Κεφαλλονιά με παρατήσεις των τριών υποψηφίων (ο ένας ήταν ο υφυπουργός Τουρισμού κ. **Π. Αλιβιζάτος**), οι αποκλεισμοί πρώην βουλευτών, όπως π.χ. στη Λέσβο ο κ. **Ι. Γιαννέλης**, η απαξίωση ιστορικών πολιτικών οικογενειών όπως π.χ. στην Αρτα (οικογένεια Παπαδημητρίου) κτλ.

Μόλις προχθές, στη σκιά της συμμετοχής στα ψηφοδέλτια προσώπων που είχε «κόψει» από τα ψηφοδέλτια

ο τέως πρωθυπουργός κ. **Κ. Καραμανλής**, παραιτήθηκε από το κόμμα ο κ. **Απ. Σταύρου** (ΓΓ της ΚΟ επί πρωθυπουργίας Καραμανλή) και προσχώρησε στη Δημοκρατική Συμμαχία.

«Τώρα είναι ώρα μάχης. Πάμε όλοι μαζί» λένε στο επιτελείο του κ. Σαμαρά και η ηγεσία της ΝΔ εμμένει πως το κλίμα αλλάζει σταδιακά προβάλλοντας τους εξής λόγους:

1 Εδραιώνεται σιγά-σιγά η πεποίθηση ότι η ΝΔ είναι πρώτο κόμμα.

2 Θεωρούν ότι ο πολιτικός χρόνος είναι συμπυκνωμένος και άρα υπάρχει περιθώριο ανατροπών, καθώς μία

ημέρα ισούται με μία εβδομάδα.

3 Τα πολιτικά επιχειρήματα για την ανάγκη πολιτικής σταθερότητας έχουν τεθεί και θα τίθενται.

4 Όσοι θα ψηφίσουν για να τιωρήσουν τη ΝΔ επειδή στήριξε την κυβέρνηση Παπαδήμου πιστεύουν ότι οδηγούν τη χώρα νομοτελειακά σε συγκυβέρνηση και λένε: «Η ψήφος τιμωρίας οδηγεί με επιλογή τους σε συγκυβέρνηση με το ΠαΣοΚ».

5 Αρχίζει σιγά-σιγά ένα τμήμα του κόσμου να ακούει τη ΝΔ.

6 Υποχωρεί η ψήφος εκδίκησης και τιμωρίας και ανεβαίνει η ψήφος επιλογής για την επόμενη ημέρα.

7 Η ΝΔ, εκτός από το οικονομικό πρόγραμμα, έχει και ατζέντα καθημερινότητας.

Με κεντρικό σύνθημα «Η Ελλάδα θα τα καταφέρει» ο κ. Σαμαράς θα επιμένει στην ανάγκη να υπάρξει πολιτική σταθερότητα μέσω ισχυρής και αυτοδύναμης κυβέρνησης. «Η ΝΔ θέλει να βγάλει τον λαό από αυτή την περιπέτεια της οιοιού ακυβερνησίας» είναι η φράση-κλειδί του κ. **Χρ. Λαζαρίδη**.

Στην ηγετική ομάδα δεν θέλουν να συζητάνε ανοικτά για την προοπτική συγκυβέρνησης με το ΠαΣοΚ την επομένη των εκλογών και επιμένουν πως προφανώς ο κ. Σαμαράς δεν θέλει να γίνει αυτό. Γνωρίζουν όμως πολύ καλά ότι αυτό θα το αποφασίσουν εν τέλει οι πολίτες και ορισμένοι θυμίζουν πως ο πρωθυπουργός πρέπει να είναι από το πρώτο κόμμα και τονίζουν ότι αυτή θα είναι η ΝΔ.

Η εκστρατεία είναι θετική σε πρώτο στάδιο και τον πρώτο ρόλο έχει ο κ. Σαμαράς, ενώ υπάρχουν και σποτ «γκρίζας διαφήμισης» με παλαιότερες δηλώσεις του κ. **Ευ. Βενιζέλου** για την οικονομία, όπου ταυτίζεται πλήρως με τον κ. **Γ. Παπανδρέου**.

Στήριξη Καραμανλή

Την ανάγκη ενίσχυσης της ΝΔ τονίζει σε όλους τους τόνους σε συνομιλητές του ο τέως πρωθυπουργός κ. **Κ. Καραμανλής**, ο οποίος συζητεί με πολλούς και προσπαθεί να κατευθύνει αντιδράσεις, εντάσεις και ενστάσεις για τη λειτουργία του κόμματος συνιστώντας ψυχραιμία. Ο ίδιος μιλάει για ενότητα και θα παραστεί στο «Ζάππειο III» για να στείλει και μήνυμα στην κοινοτική βάση της ΝΔ.

Εναλλακτικές στις «ράγες» του μνημονίου

Με όπλο το «Ζάππειο III»

Ο κ. **Αντ. Σαμαράς** δίνει μεγάλη βαρύτητα στο οικονομικό πρόγραμμα, το αποκαλούμενο και «Ζάππειο III», η παρουσίαση του οποίου είναι προγραμματισμένη για σήμερα, Κυριακή, και ευελπιστεί ότι οι πολίτες θα ακούσουν τις κοστολογημένες προτάσεις και θα βελτιωθεί η εικόνα της ΝΔ.

Επιμένει πως άλλο μνημόνιο και άλλο δάνειο και μιλάει για την τροποποίηση των όρων, όπως τόνοι προχθές με ομιλία στην Αρτα.

Θα επιμένει στην αποκατάσταση των χαμηλών συντάξεων, στην αποκατάσταση των απωλειών των πολυτέκνων, στις παρεμβάσεις για τους δανειολήπτες και τους κτηνοτρόφους. Θα προτείνει την οριστική τακτοποίηση των αυθαίρετων και ρυθμίσεις για την αναθέρμανση της οικοδομής. Θα δώσει χρονοδιάγραμμα για τη μείωση των φορολογικών συνεπειών και θα προτείνει άμεσα μέτρα για την ανάπτυξη.

Το «Ζάππειο III» έχει τη διαφορά ότι είναι πλέον προσαρμοσμένο στη νέα δανειακή σύμβαση, είναι κοστολογημένο και δίνεται έμφα-

ση στα ισοδύναμα αποτελέσματα.

Τις επόμενες ημέρες θα δοθεί επικοινωνιακή μάχη από τον βασικό σύμβουλο του κ. Σαμαρά, τον κ. **Χρ. Λαζαρίδη**, και το βασικό επικοινωνιακό επιτελείο, τους κκ. **Ι. Μιχαλάκη** (εκπρόσωπο ΝΔ), **Γ. Μουρούτη** (αναπληρωτή εκπρόσωπο), **Ν. Τσιούτση** (επικεφαλής του Γραφείου Τύπου ΚΟ) και **Γρ. Τσιμογιάννη** (επικοινωνιολόγο), για να πειστεί η κοινή γνώμη ότι ακόμη και στις «ράγες» του μνημονίου υπάρχουν εναλλακτικές.

Ο κ. Σαμαράς θα επιχειρήσει να οριοθετήσει εκ νέου το πολιτικό τόξο «Δεξιά - Αριστερά» και θα επενδύσει στις διαφορές αναδεικνύοντας τις θέσεις της ΝΔ με το κοινωνικό και θεσμικό πρόγραμμα, το «Ζάππειο IV», που θα παρουσιάσει την προσεχή Πέμπτη. Εκεί, στην προσπάθεια επαναπροσέγγισης των δεξιών ψηφοφόρων, θα τεθεί ψηλά το θέμα της δημόσιας τάξης και της λαθρομετανάστευσης, ενώ ο κ. Σαμαράς θα έχει ισχυρές δόσεις με αναφορές στο έθνος, στη θρησκεία κτλ.

Ο κ. **Σαμαράς** θα επιχειρήσει να οριοθετήσει εκ νέου το πολιτικό τόξο «Δεξιά - Αριστερά» με το «Ζάππειο IV»

Το 'ριξε στο τσάμικο!..

Στρατηγική αυτοκτονίας

Πώς το ΠαΣοΚ και η ΝΔ κατάφεραν να κινδυνεύουν με εκλογικό Βατερλό

Αν καταλαβαίνω καλά τις δημοσιεύσεις, το ΠαΣοΚ και η ΝΔ μάλλον έχουν υιοθετήσει μια στρατηγική αυτοκτονίας. Η στρατηγική αυτή συγκροτήθηκε σε τρία στάδια. **Στάδιο πρώτο, Νοέμβριος.** Αντί να οδηγήσουν τον τόπο άμεσα σε εκλογές, συγκρότησαν την κυβέρνηση Παπαδήμου με αρμοδιότητα να κλείσει η διαπραγμάτευση με την Ευρωπαϊκή Ένωση προ των εκλογών.

Αυτό επιζητούσαν οι δανειστές που ήθελαν να στριμώξουν τα δύο κόμματα προεκλογικά ώστε να μην υπάρξουν μετεκλογικές εκκρεμότητες και ανοιχτά ζητήματα.

Αυτό δεν συνέφερε ούτε τον τόπο ούτε τα δύο κόμματα. Αφενός επειδή μια νέα κυβέρνηση με νωπή εντολή θα ήταν πιο ισχυρή απέναντι στους δανειστές.

Αφετέρου επειδή αν όλα έκλειναν προεκλογικά και από κοινού, τότε τι έμενε να κριθεί μεταξύ τους στις εκλογές;

Στάδιο δεύτερο, Φεβρουάριος. Η τρόικα διευρύνει τις απαιτήσεις της και η κυβέρνηση Παπαδήμου αποδέχεται τη διεύρυνση της στζέντας.

Όλοι ανταλαμβάνομαστε τι επιζητούσαν οι δανειστές: την **αναίρεση κάθε εκλογικού ρίσκου.**

Από πού κι ως πού όμως η ελληνική πλευρά είχε το ίδιο συμφέρον; Ισα-ίσα. Όσο περισσότερα ζητήματα έκλειναν προεκλογικά τόσο λιγότερα περιθώρια θα υπήρχαν για μετεκλογικές διορθώσεις.

Στάδιο τρίτο, Απρίλιος. Από τη στιγμή που ένα δεσμευτικό πρόγραμμα συμφωνήθηκε και ψηφίστηκε από το ΠαΣοΚ και τη ΝΔ προ των εκλογών, τι έμενε για τις εκλογές; Οριακά, ποιος θα κυβερνήσει για να το εφαρμόσει.

Πάλι υπό την πίεση και μπροστά στην ανησυχία των δανειστών, τα δύο κόμματα φρόντισαν με κάθε είδους υπονοούμενα να διαβεβαιώσουν πως αν προκύψει πρόβλημα κυβερνητικής πλειοψηφίας, θα μπορούσαν να τη σχηματίσουν από κοινού.

Λάθος; Οχι. Αλλά αυτά τα λένε μετά τις εκλογές και μόνο αν προκύψει ανάγκη. Ποτέ πριν.

Ετσι συγκροτήθηκε εκ των πραγμάτων μια στρατηγική αυτοκτονίας.

Διότι τι συμβαίνει τώρα;

Οι ψηφοφόροι έχουν πειστεί πως όποιος κι αν βγει, τα ίδια θα κάνει. Και πως ό,τι κι αν ψηφίσει ο καθένας, το ΠαΣοΚ και η ΝΔ θα προσφέρουν την πλειοψηφία που χρειάζεται για να εφαρμοστούν όσα συμφώνησαν – με τον έναν, τον άλλον ή κάποιον τρίτο για πρωθυπουργό, σιγά τον πολυέλαιο.

Ετσι, από τη στιγμή που λύθηκε το πρόβλημα του προγράμματος και από τη στιγμή που εξασφαλίστηκε η κυβέρνηση που θα το εφαρμόσει, ο κάθε ψηφοφόρος μπορεί ελεύθερος να

ελαφρύνει τη συνείδησή του ψηφίζοντας **Καμμένο, Τσίπρα ή Χρυσή Αυγή** – με γεια τους, με χαρά τους!

Τα υπόλοιπα, τα λένε οι δημοσκοπήσεις.

Τα δύο κόμματα πόνταραν ότι η εικόνα τους θα μεταβληθεί στη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας. Ότι μπροστά στις κάλπες οι πολίτες θα πιεστούν από τον φόβο της αστάθειας και της ακυβερνησίας.

Τίποτε τέτοιο δεν καταγράφεται ως τώρα. Απεναντίας. Δύο εβδομάδες πριν από τις κάλπες, το ΠαΣοΚ και η ΝΔ εξακολουθούν να απειλούνται (όπως γράφαμε πριν από τρεις εβδομάδες...) με **Βατερλό.**

Ευλόγως. Οι ίδιοι στέρησαν τις εκλογές από το περιεχόμενό τους, άρα αποδυνάμωσαν εκ προοιμίου και το «**δilemma διακυβέρνησης**» στο οποίο είχαν στηρίξει τις ελπίδες τους.

Τι μπορεί άραγε να μεσολαβήσει ως τις 6 Μαΐου για να μεταβάλει αυτά τα δεδομένα;

Ο μέσος πολίτης είναι βέβαιος πως ούτως ή άλλως ο τόπος θα κυβερνηθεί (και, μάλιστα, στην ίδια κατεύθυνση...) είτε από το ΠαΣοΚ είτε από τη ΝΔ είτε και από τους δύο – εν ανάγκη ακόμη και από τον **Μπαρόζο** αυτοπροσώπως!

Εχω την εντύπωση ότι αυτή η στρατηγική ήταν εξ αρχής μια επιλογή του **Ευ. Βενιζέλου.**

Ήδη από τον Μάιο 2010 (όταν ζητούσε να ψηφιστεί το μνημόνιο από 180 βουλευτές) η έννοια του ήταν πως θα φορτώσει ένα μερίδιο της ευθύνης, άρα και του κόστους, στην αντιπολίτευση.

Στη συνέχεια και όσο διευρύνονταν το βάρος της αποτυχίας προσπαθούσε να σπρώξει τον **Αντ. Σαμαρά** στο κάδρο. «**Αποθανέτω η ψυχή μου...**».

Μετά την κυβέρνηση **Παπαδήμου**, αφενός εξήγγειλε ότι κυβερνούν μαζί και αφετέρου ότι ο **Σαμαράς** δεν συγκυβερνά όσο θα έπρεπε.

Αυτή η επιλογή του **Βενιζέλου** δεν είναι ούτε συμπτωματική ούτε επιπόλαια. Προκύπτει από την πεποίθησή του ότι το ΠαΣοΚ αδικείται από το πολιτικό κόστος που του χρεώνεται.

Ακόμη και από το βήμα της Βουλής, έχει διατυπώσει συχνά την άποψη ότι το κόμμα του ανέλαβε κόστος που «**δεν του αναλογούσε**» διότι την ευθύνη της διακυβέρνησης μιας χώρας οφείλουν να μοιράζονται ακόμη και όσοι δεν κυβερνούν – ιδίως όταν κυβερνά το ΠαΣοΚ...

Περιέργως, ο **Σαμαράς** εγκλωβίστηκε στη στρατηγική του ανταπάλου του. Και έτσι οι δημοσκοπήσεις καταγράφουν (ως τώρα) το προφανές: ότι ο **Βενιζέλος** μάλλον καταφέρνει «**να τον πάρει μαζί του**».

Μόνο που πέρα από τον **Βενιζέλο** ή τον **Σαμαρά**, υπάρχει και μια χώρα. Η οποία, αυτή τουλάχιστον, έχει κάθε δικαίωμα να μη θέλει να αυτοκτονήσει.

Μας κάνουν πλάκα!

Τσως να πέρασε απαρατήρητο μέσα στην προεκλογική φασαρία, αλλά την Παρασκευή ο πρωθυπουργός **Λ. Παπαδήμος** μίλησε σε κάποια ημερίδα για την ανάπτυξη.

Και τι είπε ο Πρωθυπουργός;

Οτι τα μέτρα του μνημονίου «**δεν μπορεί να έχουν άμεση απόδοση**» (ως προς την ανάπτυξη!...) και γι' αυτό χρειάζονται «**πολιτικές και δράσεις άμεσου αναπτυξιακού αποτελέσματος**».

Κατόπιν αυτού, υποθέτω ότι αν ο στρατηγός **Ντε λα Παλίσ** είχε καταφέρει να μη σκοτωθεί ενώπιον της Παβίας θα έβαζε και αυτός υποψηφιότητα για «**υπερκομματικός πρωθυπουργός**» στην Ελλάδα.

Αναλόγου πρωτοτυπίας σκέψεις ανέπτυξε και η αρμόδια υπουργός **Αννα Διαμαντοπούλου**, η οποία διαβεβαίωσε ότι δεν υπάρχουν πολιτικοί υπέρ ή πολιτικοί κατά της ανάπτυξης (άρα, και η ίδια είναι υπέρ!), διότι η ανάπτυξη είναι «**κεντρικό διακύβευμα**»... κάτι δηλαδή σαν τον **Αγιο Πατελεήμονα!**

Επειδή αρνούμαι να πιστέψω ότι μιλούν σοβαρά, προτιμώ να θεωρήσω ότι μας κάνουν πλάκα.

Διότι η χώρα βυθίζεται όλο και βαθύτερα στην ύφεση όχι επειδή την καταράστηκε ο **Βελζεβούλης**, ούτε επειδή την καταδίκασε το Εφετείο Κακουρηγμάτων. Αλλά επειδή εφαρμόζει την πολιτική που υποστηρίζουν ο **Παπαδήμος** και η **Διαμαντοπούλου**.

Όταν, ας πούμε, καλείται η νέα κυβέρνηση να πάρει τον Ιούνιο μέτρα ύψους **11,7 δισ. ευρώ** (ίσως και περισσότερα...) για τη διετία **2013-2014**, είναι δυνατόν να μη βουλιάξει κι άλλο στην ύφεση;

Όταν δεσμεύθηκαν να κόψουν τους μέσους μισθούς **15%** μόνο μέσα στην τριετία **2012-2014** (άρα πάνω από **23%** στην πενταετία **2010-2014**), είναι δυνατόν να εμποδίσουν την κατάρρευση της κατανάλωσης και την αύξηση της οικονομικής δυστυχίας;

Όταν το κράτος διαλύει την αγορά με φόρους, έκτακτες εισφορές, απλήρωτα βερεσέδια και «**κουρέματα**» ομολόγων, από πού θα προκύψει η ανάπτυξη; Από την καλή ψυχή των υπουργών;

Ετσι λοιπόν, όταν ακούω τους ίδιους ανθρώπους που οργανώνουν την ύφεση να μιλούν προεκλογικά για ανάπτυξη, πιάνω την κοιλιά μου από τα γέλια.

Διότι σε καμία χώρα δεν χωρούν ταυτοχρόνως δύο οικονομικές πολιτικές, μία υφεσιακή και μία αναπτυξιακή. Είτε η μία θα εφαρμόζεται είτε η άλλη.

Και όποιος ισχυρίζεται ότι μπορεί να κάνει και τα δύο χάρη στην «**επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών**» ή στα πολυτραγουδισμένα «**κονδύλια του ΕΣΠΑ**», απλώς κοροϊδεύει την κοινωνία.

Μάλλον τη θεωρεί ανίκανη να καταλάβει όσα εφιαλτικά της διαμηνύουν καθημερινά και με όλους τους τρόπους ο **Μπαρόζο** και η παρέα του.

Ή, ακόμη χειρότερα, μάλλον νομίζει ότι μπορεί να την ξεγελάσει προεκλογικά.

Σε καμία χώρα δεν χωρούν ταυτοχρόνως δύο οικονομικές πολιτικές, μία υφεσιακή και μία αναπτυξιακή. Είτε η μία θα εφαρμόζεται είτε η άλλη

Α παράδεκτη ήταν η οργάνωση της εκδήλωσης του κ. Ευ. Βενιζέλου στο Κλειστό του Μίλωνα την Πέμπτη. Ο Βαγγέλης ήταν σχετικά καλός, αλλά η ακουστική ήταν κακή, ενώ μόλις εμφανίστηκε από τα μεγάφωνα ακούστηκε ... πεντοζάλης. Κανονικά θα έπρεπε να ακουστεί ο «Σαλονικιός», αλλά ίσως προτιμήθηκε ο πεντοζάλης στο πλαίσιο της ψυχολογικής προετοιμασίας για τη βραδιά των εκλογών.

Στην «πρώτη σειρά» των πράσινων επιφανών στην εκδήλωση στο Κλειστό του Μίλωνα εντόπισε συνεργάτης μου τον κ. Ν. Αθανασάκη. Ο πρώην Γραμματέας του ΠαΣοΚ και εξ απορρήτων του κ. Γ. Παπανδρέου, διατηρεί καλή σχέση με τον Βαγγέλη από τότε που και οι δύο ήταν έμπιστοι συνεργάτες του Ανδρέα Παπανδρέου. Ως γνωστόν, ο «Αρκούδος» είναι ίσως το μοναδικό εν ενεργεία στέλεχος του ΠαΣοΚ που γνωρίζει το... software του κόμματος καλύτερα από τους αρχηγούς του.

Δεν ξέρω αν τελικά θα σχηματιστεί κυβέρνηση συνεργασίας ΠαΣοΚ - ΝΔ, αλλά φαίνεται ότι ο κ. Αντ. Σαμαράς διαθέτει έναν ιδιαίτερο τρόπο να... κλέβει γυναίκες από το ΠαΣοΚ. Μου λένε ότι υπάρχει και δεύτερη Αριά Αγάτσα. Πρόκειται για την κυρία Ματίνα Ρέτσα, δημοσιογράφο. Η κυρία Ρέτσα, σύντροφος του κ. Π. Αντωνόπουλου που είναι ο επικεφαλής ασφαλείας του κ. Γ. Παπανδρέου, αποφάσισε να πολιτευθεί με τη ΝΔ στην Εύβοια. Λέτε να τριτώσει;

Οποιος επιθυμεί να απολαύσει τον κ. Μ. Χρυσόχοιδη να δηλώνει 14 ημέρες πριν από τις εκλογές ότι «οι δύο πυλώνες του πολιτικού συστήματος, ΠαΣοΚ και ΝΔ, έχουν καταρρεύσει», μπορεί να επισκεφθεί την ιστοσελίδα του «Βήματος» www.vimaonline.gr και να δει την 23λεπτη συνέντευξη του υπουργού Προστασίας του Πολίτη. Ο Μιχάλης δεν σταμάτησε εκεί αλλά υπενθύμισε ότι αν το ΠαΣοΚ είχε αλλάξει τα σύμβολά του το 2002, όπως είχε ο ίδιος προτείνει, τότε θα είχε κερδίσει τις εκλογές του 2004.

Υποστήριξε, τέλος, ότι για να γίνει ξανά το ΠαΣοΚ ο πυλώνας της δημοκρατικής παράταξης «θα πρέπει να οβήσει ότι μεσολάβησε τα τελευταία χρόνια». Υπενθυμίζω στον Μιχάλη ότι κατά τη διάρκεια του ενός από τα δύο τελευταία χρόνια κυβερνούσε τη χώρα ο νυν αρχηγός του ΠαΣοΚ.

Μαίνεται ο πόλεμος της διαπλοκής με τον κ. Απ. Κακλαμάνη. Μου λένε ότι ο πρώην πρόεδρος της Βουλής δεν ακολούθησε το παράδειγμα του προνοητικού κ. Θ. Πάγκαλου που αποχώρησε από την πολιτική,

77% ΘΕΛΟΥΜΕ ΤΟ ΕΥΡΩ.
80% ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΜΕ ΤΑ ΜΕΤΑ!

ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΑΛΑ 100%;

Του ΚΩΣΤΑ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

με αποτέλεσμα να εγκλωβιστεί στην αναμέτρηση και να κινδυνεύει τώρα να μην εκλεγεί στη Βουλή. Συστήνω στον κ. Κακλαμάνη να μην ανησυχεί και κυρίως να μη συγχύζεται όταν διαπιστώνει ότι ακόμα και στη γειτονιά του υπάρχουν πρόσωπα που τον αποδοκιμάζουν δημοσίως (όχι φυσικά για τη δράση του, αλλά για το γεγονός ότι απλώς είναι ΠαΣοΚ...).

Η Σουηδική Ακαδημία θα απονείμει το Νομπέλ Λογοτεχνίας στην κυρία Λίνα Μάδωνη και στον κ. Ηλ. Πλασκοβίτη. Οι γενικοί γραμματείς των υπουργείων Πολιτισμού και Οικονομικών αντιστοίχως συντονίζουν τις ομάδες που συντάσσουν το πρόγραμμα του ΠαΣοΚ για να παρουσιαστεί εντός των ημερών. Εάν η μεταμφίεση του μνημονίου σε «πρόγραμμα του ΠαΣοΚ» αποδειχθεί επιτυχής, τότε η βράβευση μπορεί να θεωρείται βέβαιη.

Γιατί τα «μεγάλα ονόματα» του ΠαΣοΚ πιστεύουν ότι θα εκλεγούν στις πρώτες θέσεις των περιφερειών τους; Η απάντηση

είναι απλή. Οι βετεράνοι τοποθετούν στα εκλογικά κέντρα «δικούς τους» εκλογικούς αντιπροσώπους, οι οποίοι αναλαμβάνουν να διαπράξουν την «ήπια νοθεία». Κατά την καταμέτρηση βάζουν σταυρούς στα ονόματα των αφεντικών τους σε όλα εκείνα τα ψηφοδέλτια στα οποία δεν έχει εξαντληθεί ο αριθμός των σταυρών. Κάπως έτσι επιτυγχάνεται μεγάλο «πριμ» σταυρών που εξασφαλίζει ότι οι κορυφαίοι θα παραμείνουν για πάντα κορυφαίοι, ακόμα κι αν δεν τους ψηφίσει κανείς...

Ο κ. Π. Ευθυμίου θα συνεχίσει τη μάχη της Β' Αθηνών σήμερα και αύριο από την... Κοπεγχάγη. Ως πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του ΟΑΣΕ οφείλει να προεδρεύσει συνεδρίασης στη δανική πρωτεύουσα, η οποία έχει στόχο την προετοιμασία του οικονομικού φόρουμ που θα γίνει μετά τις ελληνικές εκλογές στο Μπατούμι της Γεωργίας και όπου θα συζητηθούν θέματα ανάπτυξης και ενέργειας. Καλή ιδέα να γίνει το φόρουμ εκεί αφού, όπως λένε οι πεσιμιστές, μπροστά στη μετεκλογική Αθήνα πόλεις όπως το Μπατούμι θα μοιάζουν με Νέα Υόρκη.

Ο κ. Γ. Παπακωνσταντίνου «καθάρισε» τον κ. Ακη Τσοχατζόπουλο, υποστηρίζουν φίλοι του υπουργού Περιβάλλοντος και αυτή τη φορά δεν πρόκειται για μία από τις συνηθισμένες υπερβολές. Σύμφωνα με μια εκδοχή όλα ξεκίνησαν όταν ο κ. Γ. Παπανδρέου εξοργίστηκε σε μια σύσκεψη για τη διαφάνεια με το γεγονός ότι «ο Ακης παραμένει ασύλληπτος» παρά το γεγονός ότι δεν διστάζει να επιδεικνύει πόσο επικερδές επάγγελμα είναι η πολιτική με τη διαμονή του σε ένα από τα ακριβότερα νεοκλασικά της Αθήνας. Ο κ. Παπακωνσταντίνου αναρωτήθηκε αν το σπίτι εμφανίζεται στα περιουσιακά στοιχεία του Ακη και η απάντηση, έπειτα από λίγη έρευνα, ήταν ότι το σπίτι ανήκει σε offshore. Σε μια σύσκεψη στο υπουργείο Οικονομικών με τον νομικό σύμβούλό του κ. Τάσο Μπάνο προέκυψε η ιδέα της αύξησης της φορολόγησης των ακινήτων που ανήκουν σε offshore από το 3% στο 15% επί της αντικειμενικής αξίας τους. Ο πενταπλασιασμός της φορολογίας έγινε με νομοθετική

διάταξη που συνέταξε ο κ. Μπάνος και η οποία μάλλον βρίσκεται στα όρια της συνταγματικότητας επειδή ισοδυναμεί σχεδόν με δήμευση του ακινήτου. Με 15% φόρο ο ιδιοκτήτης μέσα σε επτά χρόνια θα πρέπει να πληρώσει ποσό μεγαλύτερο από την αξία του ακινήτου! Ο Ακης δεν ήθελε να πληρώσει 15% ούτε τον πρώτο χρόνο και οργάνωσε την εικονική αγοραπωλησία του ακινήτου από τη σύζυγό του κυρία Βίκυ Σταμάτη. Ακριβώς εκείνη τη στιγμή ξεκίνησε η αντίστροφη μέτρηση για τον Κορυδαλλό. Μαθαίνω πάντως ότι είναι αναρίθμητα τα σπίτια που ανήκουν σε offshore και παρ' όλα αυτά δεν φορολογούνται. Ο λόγος είναι ότι καμία εφορία δεν στέλνει υπαλλήλους στα κατά τόπους υποθηκοφυλακεία για να καταγράψουν τις περιουσίες που εμφανίζονται ότι ανήκουν σε offshore και να επιβάλουν το 15%. Προφανώς ο Ακης «καθάρισε» με τη «θυσία» του τις αμαρτίες όλων των υπολοίπων «φτωχών ενοικιαστών» σπιτιών από offshore και τώρα δεν χρειάζεται να ελεγχθούν...

βλέπω ότι ο κ. Χρ. Λαζαρίδης, ο οποίος συνέβαλε καθοριστικά στη μεταμφίεση, θα τιμήσει την εκδήλωση μεταμφιεσμένος σε Ζορό.

Ο πρόεδρος της ΝΔ δεν επιφυλάσσει εκπλήξεις για την τελευταία εβδομάδα των προεκλογικών του συγκεντρώσεων. Την Τετάρτη 2 Μαΐου θα μιλήσει στη Θεσσαλονίκη και την επομένη στην Αθήνα. Για την τελευταία ημέρα της προεκλογικής εκστρατείας συζητείται μια εμφάνιση στην Καλαμάτα, αλλά μάλλον ο κ. Σαμαράς θα παραμείνει στην Αθήνα. Θα είναι οι τελευταίες ώρες ανάπαυλας πριν από τη φρενίτιδα που θα ακολουθήσει μετά τις εκλογές για να καταλήξει, ενδεχομένως, σε νέες εκλογές...

Επιτέλους ο κ. Κ. Καραμανλής εργάστηκε εντατικά για έναν στόχο. Παρείχε ψυχολογική υποστήριξη σε «κοιμένους» από τα ψηφοδέλτια της ΝΔ. Οι περισσότεροι είναι ένθερμοι καραμανλικοί που δεν πρόλαβαν να γίνουν όσο σαμαρικοί θα ήθελαν οι κέρβεροι της Συγγρού. Μαθαίνω ότι ο κ. Καραμανλής τους παρηγορούσε προτρέποντάς τους να κάνουν «υπομονή». Προφανώς θέλει να συντηρήσει τον μύθο που τον θέλει να επιστρέφει στην πρωθυπουργία, να πλήττεται από μια ξαφνική κρίση εργασιομανίας και να θεραπεύει όλα τα προβλήματα που ο ίδιος δημιουργήσε στην παιλιότερη «μετενσάρκωση». Και του χρόνου...

«Ανεπιθύμητο στο Εθνικό» κήρυξε τον κ. Σαμαρά το σωματείο των εργαζομένων του Εθνικού Θεάτρου. Πιο συγκεκριμένα, το σωματείο εξέδωσε ανακοίνωση υποστηρίζοντας ότι δεν πρέπει να χρησιμοποιηθεί το Εθνικό Θέατρο ως χώρος προεκλογικών εκδηλώσεων. Η απόφαση αυτή προκάλεσε πίκρα στο προεδρικό περιβάλλον αφού ο κ. Σαμαράς όχι μόνο θεωρεί τον εαυτό του «άνθρωπο του πολιτισμού» (με την ευρεία έννοια), αλλά ετοιμάζεται να προσφέρει την πρώτη θέση στο Επικρατείας σε πρόσωπο των γραμμάτων και των τεχνών (επίσης με την ευρεία έννοια).

Οφείλω, τέλος, να πω ότι ο πρόεδρος της ΝΔ δεν είναι δογματικός. Την περασμένη Πέμπτη εμφανίστηκε ανένδοτος για το θέμα Συμπιλή και μάλιστα κοίταξε περιφρονητικά δύο συνεργάτες του που επιχείρησαν να τον πείσουν ότι η επιλογή να ορίσει ως υποψήφιο τον κ. Γ. Συμπιλή ήταν λάθος. «Δεν ξέρετε εσείς. Σταματήστε» τους είπε. Τελικά, προτού συμπληρωθούν 24 ώρες, το πρωί της Παρασκευής ο κ. Συμπιλής παραιτήθηκε από την υποψηφιότητά του. Φυσικά και δεν ήταν προσωπική απόφαση. Του το ζήτησε ο κ. Σαμαράς. Προφανώς θα τον «αποκαταστήσει» με άλλον τρόπο...